

[Pelle Voigt]

som et tilstrækkeligt fremskridt, men som et fremskridt i forhold til det, der i øjeblikket står i § 15, stk. 3. Vi vil alligevel opretholde vores eget ændringsforslag om, at § 15, stk. 3, helt udgår, således at garantierne ikke har denne urimelige pressionsmulighed.

Når vi nu behandler dette lovforslag, er der især én ting, vi er skuffede over, og det er, at det ikke, selv om der er sket en udvidelse af kvoten for det samlede støttede byggeri, er lykkedes at få en udvidelse af kvoten for ungdomsboligbyggeriet. Vi er skuffede over, at det ikke var muligt for socialdemokratiet at stemme for det krav, der blev vedtaget på BLs kongres, om en udvidelse af ungdomsboligkvoten til 5.000. Vi er naturligvis også skuffede over, at socialdemokratiets forslag om en udvidelse til 3.000 ikke kunne vedtages her i folketinget.

Vi mener, at vi på ungdomsboligområdet står med nogle meget væsentlige problemer, som vi, når den nye samling begynder, øjeblikkelig må tage op og prøve at finde en speciel løsning på.

Vi er også forundrede, må jeg sige, over, at socialdemokratiet øjensynlig pludselig ikke synes, det er rimeligt, at lejere skal have flertal i deres selskabsbestyrelser, hvis de er kollegianere og ikke lejere på anden vis. Det tilsiger, at det er nødvendigt ude fra bevægelsen, ude fra kollegianerne selv og de folk, der arbejder med ungdomsboligsprogsområdet, i den kommende tid at lægge et massivt pres på folketinget, sådan at der på disse områder kan skabes et andet flertal.

Vores utilfredshed med disse ting og de andre mindre og større ubehageligheder, som findes i denne boligbyggerilov, skal ikke afholde os fra at sige, at de fremskridt, især på beboerdemokratiområdet og med hensyn til kontrol med de almennyttige selskabers økonomi, der er tale om her, efter vores opfattelse er så vigtige og så vidtrækkende og af en så betydelig styrke i en tid, hvor den almennyttige boligbevægelse står i en meget vanskelig situation og oven i købet presses af tanker hos pensionskasserne om i stor målestok at opføre privat udlejningsbyggeri, at SF vil stemme for boligbyggeriloven ved den endelige afstemning her i dag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er lidt vanskeligt for os at undgå, at hr. Pelle Voigt bliver skuffet.

Det er klart, at man kan stille ændringsforslag om 5.000, man kan stille ændringsforslag om 6.000 ungdomsboliger. Når vi ved, at det har været svært overhovedet at tale med regeringen og med regeringens støtteparti, det radikale venstre, om en udvidelse op til 3.000 ungdomsboliger, ja, så kan man jo let komme og stille forslag om 5.000 boliger. Det, vi skal have bygget af ungdomsboliger, er det, der er behov for. Om det skal være 3.000 eller 5.000, tror jeg vi skal lade bero på en undersøgelse.

Lad mig sige om udviklingen af beboerdemokratiet på kollegierne, at det er socialdemokratiets opfattelse, som vi har sagt det ved både første og anden behandling, også vedrørende de ændringsforslag, VS har stillet, at SF eller VS ikke skal bestemme, hvordan udviklingen i beboerdemokratiet skal forme sig. Det er socialdemokratiets opfattelse, at det er beboerne i de almennyttige afdelinger og beboerne i kollegierne, der må komme med udtalelser om, hvordan de ønsker beboerdemokratiet udviklet, og den dag de har diskuteret det og er kommet med en indstilling, synes jeg at vi skal tage fat på det. Demokrati er ikke noget, man kan trække ned over hovedet på folk, det er noget, der skal arbejdes igennem hos beboerne.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal blot sige til hr. Kaj Poulsen, at vi er fuldstændig enige om, at det er folk selv, der skal kræve disse rettigheder. Derfor er det forslag, vi har fremsat om kollegianerne, også et forslag om, at de skal have ret til, hvis de ønsker det, at kræve flertal i kollegiernes bestyrelse, og hvis de ikke ønsker det, skal de naturligvis have ret til at lade være, men jeg har nu svært ved at forestille mig, at de ikke ønsker det.

Under alle omstændigheder er det op til kollegianerne, og denne ret for kollegianerne til selv at bestemme ønsker hr. Kaj Poulsen og socialdemokratiet altså her ved tredjebehandlingen ikke at tilstå kollegianerne. Det synes jeg er trist, og det synes jeg er lidt besynderligt i betragtning af den stemmeafgivning, vi havde ved andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).